

da ogsaa kommet dertil, at Principalerne i dette Fag have sluttet sig sammen med Arbeiderne og have erklæret, at dette Forhold er af en standaløs Natur, og de have sendt en Skrivelse gaaende ud derpaa til Statsbandedriften i Sjælland. Da denne imidlertid ikke værdigede dem Svar, have de nu indsendt den til Indenrigsministeren, og det skal nu vise sig, om han vil sørge for, at der kommer Svar. I denne Skrivelse godtgjøre Principalerne, at selv med den Pris, som der tidligere er blevet givet for dette Arbeide, og for hvilken Levering blev tilbudt fra flere, der vare i Stand til at levere det paa ordentlig Maade, vilde det Beløb, som kunde gives i Arbeidsløn efter den Priskurant, som Svendene havde tilbudt, kun komme til at andrage 2 Kr. daglig for Svendene. Det indrømme Principalerne selv, og det er Noget, som sjældent sker, det holder haardt at faae Principalerne til at indrømme, at Svendene kun have 2 Kr. i Løn. Her, hvor imidlertid deres egne Interesser kom med ind, ere de gaaede til den Indrømmelse, at selv efter den Priskurant, som Svendene havde opstillet for dette Arbeide, vilde de ikke kunne tjene mere end 2 Kr., og saa gaar man hen og modtager Licitationstilbud, som fuldstændig umuliggjorde, at Arbeiderne kunne faae blot tilnærmelsesvis en Løn af 2 Kr., og det har da ogsaa viist sig, at den Mand, der udførte dette Arbeide, paa alle mulige Maader maatte søge Arbeidskraft, som umulig var i Stand til at levere noget-somhelst ordentligt Arbeide. Nu spørger jeg, om der virkelig er Nogen, der for Alvor tror, at der er nogen Velsignelse og Værdi i det offentlige Arbeide, naar det bliver udbudt paa den Maade, naar det, Arbeideren skal have ud af de Summer, som udgives til offentlige Arbeider, skal presses ned til den Sum, der her er nævnt eller til noget endnu Mindre. Nei, jeg tror nok, Velsignelsen bliver borte, han faar kun Slid og Slæb tilbage. Men dette ligger i Statens Haand, thi naar Staten virkelig vilde, saa kunde den, naar den har Produktionen i sin Haand, sikkre den enkelte Arbeider en Løn for hans Arbeide, som han kunde være tjent med. Men paa den Maade, som det nu foregaar, er det offentlige Arbeide ingen Velsignelse for Arbeiderne, og saaledes bliver i Virkeligheden Statsdriften ikke til nogen økonomisk Nytte af nogen-somhelst Betydning for ham. Det betyder for ham — ligesom det private Arbeide — kun Slid og Slæb for at erhverve det Allernødvendigste til Livets Ophold. Derfor ønsker jeg, at Forholdene i denne Henseende kunne blive noget anderledes, og jeg glæder mig over, at vi ere inde paa en

Bei, som engang i Tiden, og maasse ikke inden ret længe, kan føre dertil. Jeg konstaterer nemlig, at det ærede Medlem, som fører Ordet paa Flertallets Begne, har erkjendt, at den frie Konfurrence er en Ulykke i mange Forhold, at Staten bør gribe ordentlig ind i det økonomiske Liv og komme Borgerne til Hjælp i Kampen mod den private Kapitalisme. Det er de to væsentligste Ting. Man har erkjendt fra Regeringens Tilhængeres Side, at økonomiske Reforme ikke kunne tilveiebringes, uden at nye Byrder skulle lægges paa Befolkningen, som jo i Forveien har Byrder nok. Det forekommer mig, at her er en Erkjendelse tilstede, som fra den ene Side er en Falliterklæring af dem, som skulle forvalte vore Statsmidler, og paa den anden Side en Erkjendelse af, at vi skulle ind paa en ganske anden Politik, som fører i Retning af den Socialdemokratiet har forsvaret af den Tid, det har været fremme her hjemme, og som forsvares hele Verden over. Det er mit Haab, at denne Politik inden ret længe maa vinde endnu mere Indgang i Befolkningen. Thi man kommer ikke til økonomiske Reforme af nogen Betydning, for man bliver enig om at fratage Fri kapitalismen det Herredømme, den nu har over Produktionen. Før man kommer ind paa at skabe Tilstande, hvor Enhver har mere Ret til Udbytte af sit Arbeide end nu, for kommer man ikke til bedre økonomiske Tilstande for Arbeiderbefolkningen Verden over. Den Erkjendelse, haaber jeg, at man inden ret længe vil komme til.

Indenrigsministeren (Jørgensen):

Der er en Række ærede Talere, som have berørt forskellige Emner, der nærmest henhøre under det Ministerium, jeg har den Ære at forestaa, og som derfor have knyttet deres Bemærkninger til Indenrigsministeriets Budget. Jeg har ganske vist en Fornemmelse af, at en stor Del af, hvad der er fremkommet, ikke var ganske nyt, at vi for en stor Del for have hørt noget lignende fremsat, og at der ikke var saa faa Gjengangere, der have meldt sig, men jeg indrømmer, at der er forskellige af de reiste Spørgsmaal, som det vil være rigtigt for mig at give Tilsvaret paa. — Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein-Ledreborg) berørte eller rørte ved Spørgsmaalet om Esbjerg-London Ruten, men meget forbigt. Det ærede Medlem kom egentlig ikke ind paa Omtale af den nu gjældende Kontrakt, og det ærede Medlem vil jo vist ogsaa erindre, at det ærede Finantsudvalg for i Fjor staar i nøie Forhold til den nu afsluttede Kontrakt,